ஐம்பதாம் நாளென்கின்ற ஞாயிறு

Quinquagesima (Shrovetide)

Fastelavn

தவக்காலத்திற்கு முன் வரும் காலம் | Pre-Lent

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Psalm 31:2-6

Verse	Text
31:2	HERRE, jeg lider paa dig, lad mig aldrig i Evighed skuffes. Udfri mig i din Retfærd,
31:3	du bøje dit Øre til mig; red mig i Hast og vær mig en Tilflugtsklippe, en Klippeborg til min Frelse;
31:4	thi du er min Klippe og Borg. For dit Navns Skyld lede og føre du mig,
31:5	fri mig fra Garnet, de satte for mig; thi du er min Tilflugt,
31:6	i din Haand befaler jeg min Aand. Du forløser mig, HERRE, du trofaste Gud,

திருமுகம் (Epistle)

1 Corinthians 13

Verse	Text
13:1	Taler jeg med Menneskers og Engles Tunger, men ikke har Kærlighed, da er jeg bleven et lydende Malm eller en klingende Bjælde.
13:2	Og har jeg profetisk Gave og kender alle Hemmelighederne og al Kundskaben, og har jeg al Troen, saa at jeg kan flytte Bjerge, men ikke har Kærlighed, da er jeg intet.
13:3	Og uddeler jeg alt, hvad jeg ejer, til de fattige og giver mit Legeme hen til at brændes, men ikke har Kærlighed, da gavner det mig intet.
13:4	Kærligheden er langmodig, er velvillig; Kærligheden bærer ikke Nid; Kærligheden praler ikke, opblæses ikke,
13:5	gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, forbitres ikke, tilregner ikke det onde;
13:6	glæder sig ikke over Uretfærdigheden, men glæder sig ved Sandheden;
13:7	den taaler alt, tror alt, haaber alt, udholder alt.
13:8	Kærligheden bortfalder aldrig; men enten det er profetiske Gaver, de skulle forgaa, eller Tungetale, den skal ophøre, eller Kundskab, den skal forgaa;
13:9	thi vi kende stykkevis og profetere stykkevis;
13:10	men naar det fuldkomne kommer, da skal det stykkevise forgaa.
13:11	Da jeg var Barn, talte jeg som et Barn, tænkte jeg som et Barn, dømte jeg som et Barn; efter at jeg er bleven Mand, har jeg aflagt det barnagtige.
13:12	Nu se vi jo i et Spejl, i en Gaade, men da skulle vi se Ansigt til Ansigt; nu kender jeg stykkevis, men da skal jeg erkende, ligesom jeg jo blev erkendt.
13:13	Saa bliver da Tro, Haab, Kærlighed, disse tre; men størst iblandt disse er Kærligheden.

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 18:31-43

Verse	Text
18:31	Men han tog de tolv til sig og sagde til dem: „Se, vi drage op til Jerusalem, og alle de Ting, som ere skrevne ved Profeterne, skulle fuldbyrdes paa Menneskesønnen.
18:32	Thi han skal overgives til Hedningerne og spottes, forhaanes og bespyttes,
18:33	og de skulle hudstryge og ihjelslaa ham; og paa den tredje Dag skal han opstaa.“
18:34	Og de fattede intet deraf, og dette Ord var skjult for dem, og de forstode ikke det, som blev sagt.
18:35	Men det skete, da han nærmede sig til Jeriko, sad der en blind ved Vejen og tiggede.
18:36	Og da han hørte en Skare gaa forbi, spurgte han, hvad dette var.
18:37	Men de fortalte ham, at Jesus af Nazareth kom forbi.
18:38	Og han raabte og sagde: „Jesus, du Davids Søn, forbarm dig over mig!“
18:39	Og de, som gik foran, truede ham, for at han skulde tie; men han raabte meget stærkere: „Du Davids Søn, forbarm dig over mig!“
18:40	Og Jesus stod stille og bød, at han skulde føres til ham; men da han kom nær til ham, spurgte han ham og sagde:
18:41	„Hvad vil du, at jeg skal gøre for dig?“ Men han sagde: „Herre! at jeg maa blive seende.“
18:42	Og Jesus sagde til ham: „Bliv seende! din Tro har frelst dig.“
18:43	Og straks blev han seende, og han fulgte ham og priste Gud; og hele Folket lovpriste Gud, da de saa det.